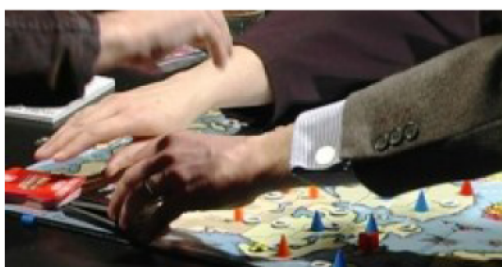

Dnevni Kulturni Info

Montažstroj: ako igrate na sigurno, ovo nije kazalište za vas!

05.12.2007.

[Print](#) | [Pošalji link](#)

Sve je počelo prije nekoliko tjedana, kad su na mail adrese domaćih kulturnjaka počele stizati poruke s naslovom «Kazalište vaše i naše mladosti».

Kratkim rečenicama poznate kazališne face opisivale su nešto što se dogodilo, vjerojatno neki izvedbeni čin, u skladu sa svojim inače prepoznatljivim načinom izražavanja. Od Indoša, preko Paola Magellija i Janusza Kice, do Viliija Matule i Gordane Vnuk, svi oni su možda i znali nešto o novom projektu Boruta Šeparovića i kompanije Montažstroj, a možda i nisu.

Međutim, svi koji to žele 6., 7. i 8. prosinca moći će saznati što je zapravo «Kazalište vaše i naše mladosti», akcija za koju Šeparović tvrdi da je predstava o kazalištu samom, ali i o svemu što kazalište danas jest, nije ili bi trebalo biti. Kako sama stvar igra na efekt iznenađenja i improvizacija umjesto uobičajene kazališne izvedbe, previše detalja o novom projektu Laboratorijskog programskog segmenta Teatra &TD nije otkriveno, iako se može naslutiti da je riječ o izvedbi na tragu «T-formansa», političke kazališne metafore koju su Borut Šeparović i Oliver Frlijić izveli početkom ove godine u Galeriji SC-a. Ovoga puta je broj gledatelja puno veći, jer predstava počinje formalnim ulaskom u veliku dvoranu Teatra &TD, ali se nakon toga, trudom čak devetnaestero izvođača, metastazira po svim prostorima kazališta u Savskoj.

Šeparovićeva meta nije samo kazalište, nego i publika, ali i sami izvođači, koji se međutim u posvećenom mjestu izvedbe mogu igrati s onim strukturama u kojima žive izvan kazališta, i pritom najprije misli na sveobuhvatni kapitalizam koji je, po Hardtu i Negriju, prerastao u Imperij. Osnovno je zato pitanje projekta «Kazalište vaše i naše mladosti» diktatura, ne više proletarijata nego čistog kapitala, koji možda i nije baš tako čist kako se predstavlja, i statiranje publike, kako u kazalištu tako i izvan njega. Borut Šeparović zato svoj novi projekt ne naziva predstavom, jer je ne želi plasirati i prodavati kao proizvod, nego tek kako mjesto artikuliranja problema suvremenih izvedbenih umjetnosti: «Ono što možemo otvoriti publici je proces nastanka predstave, način kako se problemi pretvaraju u izvedbu. Mogućnosti koje ti procesi u kazalištu nude, koliko god

bili mikropolitичni, nevažni ili neuspješni, važni su jer stvaraju mjesto otpora ili barem refleksije. U ovom post-post-post društvu, one su potencijal koji ne treba zanemariti.»

«Kazalište vaše i naše mladosti» izvodi čak devetnaest ljudi: od Svena Medveška i Viliija Matule u uvjetno rečeno, glavnim ulogama, iako se klasične podjele ne odnose i na ovu vrstu izvedbe, do cijelog ansambla Teatra &TD, uključujući Anu Karić, Damira Bratola Indoša, Natašu Dangubić pa do nekih njihovih sad već bivših kolega, kao što je Nina Violić. Posebnost ovog rada, koji Borut Šeparović ponovno potpisuje imenom Montažstroj, povratak je njegovih starih izvođača: Srećka Borsea i Damira Klemenića. Sveukupno, riječ je o velikoj produkciji ostvarenoj nevelikim sredstvima, a u šarolikosti ansambla i nemogućim spojevima u njemu, umjetnički voditelj Teatra &TD Marin Blažević vidi najveću vrijednost laboratorijske mogućnosti rada u Savskoj 25.

Letak, a ne programska knjižica projekta «Kazalište vaše i naše mladosti», počinje ovom rečenicom: «Imperijalizam je možda mrtav, ali zato je Imperij živ i zdrav. Bombe, novac i mediji

čine kičmu suvremenog političkog poretka. Na svu sreću, nude nam se jasne etikete koje objašnjavaju profinjen i prosvijećen svijet geopolitike: teroristi, tirani, zlo, oružje masovnog uništenja...».

Sven Medvešek koji donekle predvodi izvedbenu ekipu «Kazališta vaše i naše mladosti», želio je raditi s Borutom Šeparovićem još od vremena kad je Montažstroj bio samo hrvatska kompanija. Kako se to nije dogodilo kad je trebalo, danas u bitno promijenjenim okolnostima, kad se njihov nekadašnji "high risk dance" pretvorio u sasvim drukčiju vrstu izvedbe koja ispituje principe svakodnevne potčinjenosti, Medvešek još nije požalio svoju odluku: «Spominju se ovdje riječi poput terorista ili tirana, a Borut Šeparović kao redatelj ima blagu tiransku notu, pa mislim da sam kao glumac ovom projektu pristupio po svojoj mazohističkoj crti i odlučio biti poslušan ali i inovativan.» Poslušnost kao izvedbenu kategoriju vježbao je na ovom projektu i Vili Matula, i inače silno frustriran u odnosu redatelj-glumac. Njemu međutim imponira drski, čvrsti pristup koji Šeparović njeguje još od prvih predstava, ali smatra da tako i mora biti kad je riječ o predstavi u kojoj izvođači preuzimaju maksimalni rizik.

Maksimalni rizik izvedbe «Kazališta vaše i naše mladosti» ne snose samo izvođači, koji kockom odlučuju hoće li određene večeri predstavu započeti fragmentima iz Lucasovog scenarija za film «Imperij uzvraća udarac», Shakespeareovog «Julija Cezara» ili nešto svježijeg teksta Davida Harea «Stuff Happens» koji se bavi ratom u Iraku, nego i publika. Upravo zato jedna je od maksima ovog projekta: «Ako igrate na sigurno – ovo nije kazalište za vas».

[AUDIO VERZIJA](#)